

organiseren

Voor sloddervossen en onverbeterlijke chaoten is er hoop. Perfect hoeft niet, zegt schrijfster en 'huishoudcoach' Els Jacobs. 'Opruimen is beslissingen nemen, prioriteiten stellen en soms afscheid nemen.'

ANNEMIEK VERBEEK

Dit weekend begint de lente. Heerlijk, ware het niet dat die eerste echte zonnestrallen genadeloos de vetvlekken op de tegels achter het fornuis blootleggen. De vingers op de ramen, de opgedroogde vlekken op het parket, de kattenharen op de bank. Je kunt er écht niet meer omheen.

Tijd dus voor een grote, allesomvattende voorjaars schoonmaak. Vol enthousiasme stort je je op de eerste vrije zaterdag op de opgehoopte bende ...

Stop! Niet doen! "Denk eerst na voordat je begint," zegt Els Jacobs (1965), huishoudcoach en schrijfster van drie verschillende boeken over 'vrolijk huishouden'. "Van lukraak beginnen komt alleen maar meer ellende. Je komt gaandeweg steeds meer tegen. Stapels ongeopende post en tijdschriften op de eettafel, speelgoed in alle hoeken, een fruitmand vol batterijen, pen- en oude sleutels en andere prullaria zonder vaste bestemming. Voor je het weet, beland je van het ene project in het andere en ben je vooral spullen aan het verplaatsen en inefficiënt aan het poetsen."

Als professional organizer en zelfbenoemd huishoudcoach begeleidt Jacobs – voor 55 euro exclusief btw per uur – mensen bij het op orde brengen van hun huis. Soms is één dag genoeg, een enkele keer komt ze ergens twee jaar lang een middag per week.

Ook bij Jacobs komt een geordend huishouden niet aanwaaien. Als antropologe werkte ze twaalf jaar aan de universiteit. Tijdens het schrijven van haar proefschrift over man-vrouwverhoudingen in Brazilië ging veel tijd verloren met zoeken naar paperassen tussen vijf lagen boeken en artikelen.

Vier jaar geleden – Jacobs was inmiddels moeder van een dochter, hertrouwd en zwanger van nog eens twee meiden – wist ze: het roer moet om, anders verzuip ik straks. Ze verdiepte zich in theorieën over chaos en ontwikkelde een opruimmethode die zich volgens Jacobs van andere onderscheidt door zijn eenvoud en laagdrempeligheid. "Ik wilde een boek maken waardoor mensen opgelucht konden ademhalen, omdat ze lezen dat ze niet de enige zijn én dat er hoop is. De kern van mijn methode is eenvoudig. Doe elke dag een beetje in plaats van af en toe heel veel. Je hoeft echt niet overal een project van te maken."

Een huishouden, zo stelt Jacobs, is veel meer dan alleen het schoonmaken. Ze onderscheidt vier categorieën: opruimen, administreren, agenderen en poetsen. De kunst van het opruimen, waar het allemaal mee begint, behelst iets anders dan spullen alleen maar verplaatsen. Want dat is wat de meeste mensen

doen. Oude boeken uit de kast in de huiskamer, naar een doos in de slaapkamer en vervolgens uit het zicht op zolder. Jacobs: "Echt opruimen draait om beslissingen nemen, prioriteiten stellen en soms om afscheid nemen van een vorig leven. Zonde om die stoel weg te gooien die al tien jaar ongebruikt op zolder staat? Ja, hij is nog zo goed als nieuw omdat je hem niet gebruikt hebt. Weg ermee."

Naast rommel levert de opgehoopte administratie de meeste kopzorgen op in Nederlandse gezinnen. Gemiddeld krijgen we elk jaar 670 geadresseerde en 1600 ongeadresseerde poststukken op de mat. Het onderhouden van een geordende administratie is dus geen sinecure.

Ook hier levert Jacobs praktisch advies. "Regel drie tijdschriftcassettes met daarop 'doen', 'lezen' en 'bewaren' en daarnaast wat hangmappen of orders die het archief vormen. Sorteert dagelijks de inkomende post over de drie cassettes, schoon de cassettes 'doen' en 'lezen' wekelijks en 'bewaren' maandelijks op. *C'est tout.*"

Goed, de spullen en papieren zijn

lust kunt experimenten, van je huis je thuis kunt maken en de dagelijkse sleur van je bestaan buitenshuis kunt doorbreken."

Dagelijks doe je alleen het kleine schoonmaakwerk, met de bekende Franse slag. Je draait een was, ruimt de tafel op en maakt aan het einde van de dag een tienminutenronde waarin je alles weer op zijn plek legt en een doek over het aanrecht haalt.

Stoffen, stofzuigen, soppen, sanitair schoonmaken, spiegelende oppervlakken poetsen, gasfornuis schoonmaken en vuilniszakken verwisselen, zijn volgens Jacobs het wekelijkse 'absolute minimum' om je huis fris te houden.

Jacobs: "Hiermee voorkom je dat nieuw vuil de kans krijgt met je inboedel te vergroeiën. Kopieer het lijstje en hang het op de ijskast. Doe elke dag één taak, of reserveer op een dag twee uur om alles in één keer te doen. Echt, geloof me, je voelt je daarna heerlijk."

Is het een paar keer gelukt om wekelijks alles op het lijstje af te vinken? Dan is het tijd voor het grote werk. Elke week komt er dan in het

'Zonde om de stoel op zolder weg te gooien? Die is alleen maar zo mooi omdat hij al jaren niet is gebruikt'

op orde. Doorgewinterde waarhouden hebben ook tal van klussen, taken en projecten op hun bord gestapeld. Jacobs vervolgt haar langetermijnmethode (wie de planning uit het boek volgt, is een jaar bezig alles structureel op orde te krijgen!) met 'agenderen' (volgens vast stramen, in één agenda en een *to do*-boekje) en – tot slot – het echte poetswerk.

In het boek staan handige lijstjes van de *toolkit* die je nodig hebt voor elke taak, zodat je goed voorbereid aan de slag kunt. Dan, belooft Jacobs, hoeft het schoonhouden van je huis niet meer dan een paar uur per week te kosten. Een aantrekkelijke gedachte voor alle Nederlanders met een uitgesproken hekel aan dweil, stofzuiger en afwasborstel.

Het lijkt ook zulk ondankbaar en nutteloos werk. De schone vloer zit binnen een mum van tijd weer onder de vlekken, de stroom schone en op te vouwen was is oneindig en een zorgvuldig klaargemaakte maaltijd verandert in tien minuten in een stapel afwas.

Jacobs ziet dat – uiteraard – anders. "Beschouw het huishouden niet als een hersenloze topsport of geestdodende verplichting. Zie het liever als een vorm van 'natuurlijk bewegen', waarmee je naar harten-

schema van Jacobs een grondige taak bij. Gordijnen wassen, ramen zemen, de zolder uitmesten. Van die taken die worden verwaarloosd, juist omdat ze niet zo vaak hoeven te gebeuren. Om de lezer te helpen, staat er een uitgebreide lijst met alle intensieve klussen op een rij (plafonds raggen, radiatoren afnemen, sanitair ontkalken – dat werk).

Rest de vraag of de huishoudcoachmethode ook echt werkt en of er – net als bij een dieet – een reële kans op een terugval bestaat. "Natuurlijk gaat het wel eens mis," zegt Jacobs. "Ligt er toch weer een stapel papieren op de hoek van de eettafel. Maar als de basis goed is, corrigeer je de rommel in tien minuten. Het heeft gewerkt, dus je bent ook weer gemotiveerd om het te doen en je wordt direct beloond als je actie onderneemt."

De website van Jacobs staat vol jubelende recensies van lezers. Want ja, vijftien procent van haar cliënten en lezers is vrouw. Het huishouden is toch meestal hun pakkie-an. Maar, zegt Jacobs, de slavernij is in 1863 afgeschaft, waarom zou je thuis alles alleen doen?

Aan de slag met De Huishoudcoach, €17,95; Vrolijk huishouden, €14,95
Uitgeverij Forte
www.dehuishoudcoach.nl

Hoofstad

Brouwersgracht
180

Komisch dat ze voor de rubriek *Mijn burgemeester* – vooralsnog – alleen maar allochtonen om een bijdrage hebben gevraagd; Jort Paul Wouter (echt waar!) komt uit Gouda, Michiel van Erp uit Eindhoven en het gedwee van powerfeminist Heleen Mees met Manhattan is heel wat begrijpelijker als je weet dat de kleine Heleentje in Hengelo heeft leren hinkelen.

Godzijdank is een van de dromen van de terecht alom betreurde Hans van Mierlo (Breda) – de rechtstreeks door het volk gekozen burgemeester – nog niet uitgekomen. Bij zo'n *beautycontest* zou de lijstduwster van Red Amsterdam ongetwijfeld alsnog hoge ogen gooien.

Het enige dat nog angstaanjager is dan Burgers & Politiek is Burgers & Architectuur. Laat het aan de burger over en het hele land wordt een reusachtig woonerf, bezaaid met bonte boerderettes, oerdegelijke twee-onder-één-kappers en geestige grachtenpandjes aan knusse, nieuw gegraven kanaaltjes, met in het hart van al dat gezelligs een gigantisch autovrij winkelcentrum.

Toegegeven; de stedenbouwkundige plannen die komen uit de koker van Soeters van Eldonk – door critici meestal van populisme beschuldigd – zijn zonder uitzondering geslaagd. Het Javaeiland is wereldberoemd en ook de ontwikkeling op de plek van de gasfabriek aan de Polderweg is nu al een groot succes. Op gebouwniveau echter slaagt het bureau er steeds glansrijk in pijnlijk leuke gewrochten te creëren.

Op de Brouwersgracht heeft het bureau in opdracht van een kleine ontwikkelaar een luxe appartementencomplex gerealiseerd. Nou weet iedereen die binnen de grachtengordel weleens een buitenlamp heeft opgehangen, een brievenbus in zijn eigen voordeur heeft gezaagd of een kozijntje een likje verf heeft gegeven, hoe ingewikkeld dat kan zijn.

Het is dan ook verbijsterend dat alle vergunningsverstrekkers,

monumentenbeschermers, brieven-schrijvers en beroepsprocedurerestarters klaarblijkelijk hebben zitten sukkelen toen het laat negentiende-eeuwse pakhuis wat oorspronkelijk op deze locatie stond, gesloopt mocht worden. Okee, het pand was niet bijster bijzonder, maar normaal gesproken staan de Vrienden van de Binnenstad al met brandende fakkels klaar als je op het punt staat een gladiool in je geveltuin te poten. Dat dit werd toegestaan en stilletjes zelfs werd toegejuicht, had wellicht te maken met het feit dat de vorm van het – inderdaad schitterende – buurpand in wezen werd gekopieerd; een robuust pakhuis met openslaande luiken en een trapeziumvormig dak.

Het nieuwe pseudopakhuis is onmiskenbaar zorgvuldig bedacht, gedetailleerd en uitgevoerd. Er is gekozen voor terracottakleurige voegen, om de vier, vijf

Laat het aan de burger over en het hele land wordt een woonerf

lagen afgebiest met een crème-keurige horizontale lintvoeg. De gevelindeling is een beetje druk, met kleine vierkante en ronde raampjes omringd door een gemetselde rollaag, naast de traditionele gaten ter plaatse van de pakhuisdeuren, maar zorgt waarschijnlijk binnen voor overvloedige lichtinval. De kozijnen zijn van degelijk hardhout en staan strak in de bentheimerkleurige lak. Eigenlijk niets mis mee en toch wringt het. Misschien gewoon – heel slap, ik geef het toe – een kwestie van smaak.

Dus voor het geval ik – als autotochtoon – niet gevraagd wordt: doet u mij maar Femke Halsema.

G, maar wel lelijk (dat pand, niet Femke).

RONALD HOOFT
r.hoof@parool.nl

FOTO DINGENA MOL

G

W = weergaloos, wereldklasse
G = gewoon goed
T = tegenvaller, kan zoveel beter
N = niet best, omrijden
Z = zanderover en aanstampen!